

Carcassona

Carcassona és una ciutat fortificada del sud-est de França. És la capital del departament de l'Aude, a la regió del Llenguadoc-Rosselló. L'any 1990 tenia una població de 44.911 habitants. Està situada a 90 km de Tolosa, a l'àrea compresa entre els Pirineus i el Massís Central francès, i està banyada pel riu Aude i el Canal du Midi.

El riu Aude la divideix en dues parts molt diferenciades: la ciutat baixa o Bastide Saint Louis, i la ciutat alta o Cité, conjunt monumental situat dalt d'un turó al peu de l'Aude i voltat de muralles de l'època medieval

La ciutat medieval

Els primers indicis d'assentaments humans a la regió de Carcassona daten de vora el 3500 a C. Cap a l'any 800 a C, el lloc aturonat de Carsac va esdevenir un important centre d'intercanvi comercial.

Carcassona va passar a ser estratègicament important quan els romans van fortificar el cim del turó pels volts de l'any 100 a C. Carcasso formà part de la província de la Gàl·lia i després de la Gàl·lia Narbonesa. Plini l'esmenta com Carcasum Volcarum Tectosagum.. Era a la vora del riu Atax (l'Aude) . Va proveir a Cèsar molts soldats durant la campanya del 56 a C. Va esdevenir colònia amb el nom de Iulia Carsaco, més endavant anomenada simplement Carcasum i Carcasso. La major part de les muralles septentrionals daten d'aquesta època.

Al segle VII, els visigots van ocupar la ciutat i hi van construir més fortificacions, que encara es conserven. Van repel·lir amb èxit els atacs dels francs. Els sarraïns van prendre Carcassona l'any 725, però el rei Pipí el Breu els en va expulsar el 759.

El 1067, a través d'una unió matrimonial, Carcassona va passar a ser propietat de Ramon Bernat Trencavell, vescomte d'Albí i de Nimes. Als segles següents, els Trencavell es van anar aliant ara amb els comtes de Barcelona, ara amb els de Tolosa; per exemple, a la fi del segle XII el vescomte de Carcassona era feudatari del rei de Catalunya i Aragó Alfons I. Els Trencavell van fer construir el Castell Comtal i la basílica de Sant Nazari.

L'agost del 1209 l'exèrcit croat de Simó de Montfort va forçar la rendició de la ciutat després d'un setge de quinze dies. Va ajusticiar els Trencavell i va esdevenir el nou vescomte. Va ampliar les fortificacions i Carcassona va esdevenir una ciutadella de la frontera entre França i la Corona d'Aragó.

El 1240, el fill del vescomte Trencavell va intentar reconquerir els seus vells dominis, però no se'n va sortir. La ciutat va passar definitivament sota el control del rei de França el 1247 i Lluís IX va fundar la nova part de la ciutat al peu del turó, a l'altra banda del riu. Ell i el seu successor Felip III van construir les fortificacions exteriors. En aquella època, la fortalesa es considerava inexpugnable. Durant la Guerra dels Cent Anys, Eduard, el Príncep Negre, no va aconseguir prendre la fortalesa de dalt del turó el 1355, si bé les seves tropes van destruir la ciutat baixa.

El 1659, pel Tractat dels Pirineus la província fronterera del Rosselló passava sota poder francès i la importància militar de Carcassona es veia reduïda. Les fortificacions es van abandonar i la ciutat va esdevenir sobretot un centre econòmic concentrat en la indústria tèxtil.

La part fortificada de Carcassona va arribar a uns extrems tals d'estat ruïnós que el Govern francès va considerar seriosament de demolir les muralles. A tal efecte, es va fer un decret oficial el 1849, però se'n va derivar un gran rebombori: l'historiador Jean-Pierre Cros-Mayrevieille i l'escriptor Prosper Mérimée van liderar una campanya per preservar la fortalesa com a monument històric. Durant aquell mateix any es va encarregar a l'arquitecte Eugène Viollet-le-Duc el projecte de renovació de la ciutat alta.

Va ser afegida a la llista del Patrimoni Mundial de la Humanitat de la UNESCO el 1997